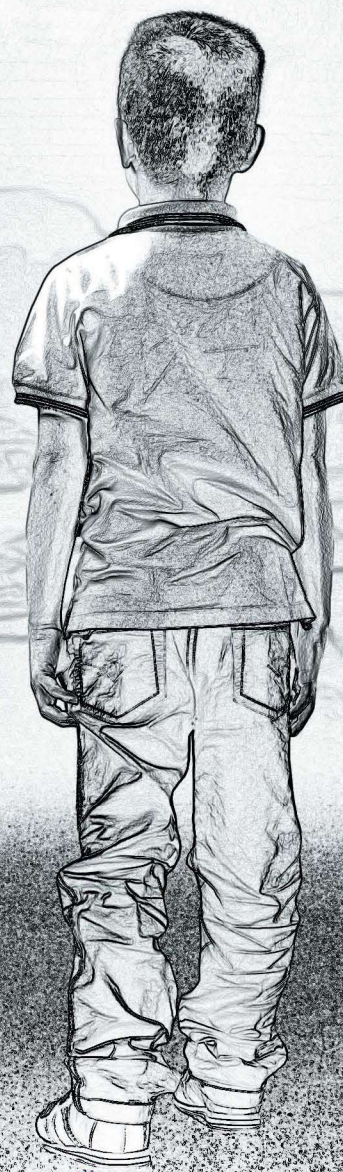

terapia dysleksji

Orientacja przestrzenna

**Ćwiczenia i karty
do samodzielnej pracy w domu**

Wstęp

Seria pomocy dydaktycznych Forum Media Polska „Terapia dysleksji” powstała w oparciu o wieloletnie doświadczenia terapeutyczne z wykorzystaniem poradnika „Terapia pedagogiczna uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się”. Przeznaczona jest do pracy z uczniami szkół podstawowych. Prostota ćwiczeń i kart pracy połączona z wysokim poziomem merytorycznym proponowanego materiału sprawia, że zeszyty te stanowią profesjonalną pomoc dla terapeuty oraz rodzica/opiekuna pracującego z uczniem.

Seria zeszytów „Terapia dysleksji” prezentuje materiał do pracy korekcyjno-kompensacyjnej z obszaru funkcji:

- słuchowych,
- wzrokowych,
- grafomotoryki,
- orientacji przestrzennej,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej z uwzględnieniem procesów przetwarzania sensorycznego (SI),
- zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego z uwzględnieniem ADHD,
- zaburzeń koncentracji uwagi,
- specyficznych trudności w uczeniu się matematyki,
- zaburzeń rozwoju mowy i języka.

Każdemu obszarowi trudności przypisane są dwa zeszyty do pracy terapeutycznej. Jeden z ćwiczeniami i kartami pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, a drugi do samodzielnej pracy w domu.

Wybór i uporządkowanie materiału w obu zeszytach pozwala terapeutcie zaplanować pracę domową ucznia i wykorzystać ćwiczenia jako element terapii utrwalającej zdobyte przez dziecko umiejętności. Zeszyty mogą być także wykorzystywane w pracy korekcyjno-kompensacyjnej przez nauczyciela i/lub rodzica w sytuacjach, gdy brakuje specjalisty.

Trzy poziomy trudności oznaczono jedną, dwiema lub trzema kropkami. Odpowiadają one potrzebom dzieci, które nie uzyskały jeszcze gotowości szkolnej (jedna kropka), tym, które mają nasilone trudności w uczeniu się czytania i pisania (dwie kropki), oraz tym, u których trudności te utrzymują się (trzy kropki). Oczywiście podział ten jest podziałem symbolicznym i zawsze o wyborze odpowiedniego ćwiczenia powinien decydować specjalista prowadzący terapię dziecka.

Ćwiczenia oraz karty pracy proponowane w tym zeszycie zawierają materiał z obszaru szeroko rozumianej orientacji przestrzennej, uwzględniają także procesy przetwarzania

sensorycznego, czyli terapię SI. Są uzupełnieniem zeszytu „Terapia dysleksji. Orientacja przestrzenna. Ćwiczenia i karty pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych”.

Obydwa zeszyty zawierają niezbędne treści do wykorzystania w treningu zaburzeń orientacji przestrzennej uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się ze szczególnym uwzględnieniem uczniów z dysleksją rozwojową.

Uczniom, ich rodzicom, nauczycielom oraz terapeutom korzystającym z naszych zeszytów życzę wielu sukcesów oraz satysfakcji z pokonywania trudności.

Irena Sosin

► Krakowiaczek

- **Cel:** planowanie motoryczne i utrwalanie stron ciała.

Terapeuta/rodzic rysuje na podłodze linię prostą lub układa skakankę w linii prostej. Poleca dziecku przejście po linii krokiem dostawnym w prawą stronę, a następnie w lewą stronę. Ćwiczenie powtarzane jest kilkakrotnie, a dziecko za każdym razem określa słownie, w którą stronę się przesuwa.

► Satelita

- **Cel:** podwyższanie świadomości własnego ciała.

Przebieg ćwiczeń:

- W pozycji stojącej dziecko przekłada niewielką piłeczkę wokół siebie na wysokości talii. Pozwalamy mu na wybór kierunku, od którego rozpoczyna przekładanie z ręki do ręki. Po kilkakrotnym przełożeniu piłki następuje zmiana kierunku przekładania.
- W pozycji siedzącej dziecko przekłada piłkę wokół swojej nogi na wysokości uda. Po kilkakrotnym przełożeniu następuje zmiana nogi.

► Chustka na głowę

- **Cel:** ćwiczenie koordynacji wzrokowej i ruchowej oraz kształtowanie zdolności oceniania odległości.

Do ćwiczenia wykorzystywana jest lekka, stylonowa chusta. Terapeuta/rodzic podrzuca chustę do góry, w pobliżu dziecka. Zadaniem dziecka jest schowanie się pod opadającą chustę, tak aby oparła się na jego głowie.

► Spacer

- **Cel:** uświadamianie ruchów symetrycznych.

Dziecko siedzi przy stoliku, jednocześnie palcami obydwu rąk wykonuje ruchy spacerowania po blacie do przodu, do tyłu, jednocześnie skrety w prawo i w lewo.

► Przeliczanie

- **Cel:** uświadamianie ruchów symetrycznych.

Na blacie stołu, tuż przed dzieckiem, rozsypane są ziarna suchej fasoli. Dziecko, jednocześnie palcami wskazującymi obu dłoni, przesuwa ziarna fasoli od siebie, aż do całkowitego wyprostowania ramion. W czasie wykonywania ćwiczenia dziecko może przeliczać fasolę, nadając miano każdej przesuwanej parze ziaren.

► Turlanie

- **Cel:** uświadamianie ruchów symetrycznych.

Dziecko w pozycji siedzącej na podłodze, podpira się rękami z tyłu. Stopy ułożone na piłce. Złączonymi stopami turla od siebie i do siebie niewielką piłkę.

► Chodnik

- **Cel:** wzbudzanie uwagi kinestetycznej i równowagi.

Dziecko otrzymuje w koszyku kilkanaście woreczków z grochem. Z woreczków układa chodnik, po którym idzie według zasady – woreczek kładzie na podłodze i robi krok, kolejny woreczek na podłodze i kolejny krok. Terapeuta/rodzic zwraca uwagę, aby dziecko stawiało stopy zawsze na położonym woreczku, nie obok na podłodze.

► Wieżyczki

- **Cel:** utrwalanie pojęć przestrzennych i poprawa koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Do ćwiczenia potrzebne będą klocki w kształcie sześciątów. Ćwiczenie będzie odbywać się w konwencji naprzemienności. Jako pierwszy rozpoczyna terapeuta/rodzic. Ustawia wieżę z kilku klocków i poleca dziecku ustawienie wieży niższej/wyższej albo takiej samej wysokości przed wieżą terapeuty/rodzica, albo dwóch wież – jednej wyższej, drugiej niższej. Dziecko na tej samej zasadzie wydaje polecenia terapeutce/rodzicowi. Celowe jest niekiedy nieprawidłowe wykonanie polecenia dziecka, aby kontrolować jego stopień zaangażowania w ćwiczenie.

► Dźwig

- **Cel:** ćwiczenie równowagi.

Dziecko w pozycji stojącej i bez skarpetek. Przed dzieckiem układamy woreczki wypełnione grochem. Ćwiczenie możemy podzielić na kolejne etapy:

- Układamy woreczek na wierzchu stopy dziecka i prosimy o przeniesienie go do pudełka stojącego obok. Dziecko nie może poruszać się na nodze, na której stoi, porusza tylko nogą, na stopie której leży woreczek.
- Dziecko łapie woreczek palcami stopy i przenosi do pudełka stojącego obok.
- Dziecko łapie woreczek palcami stopy i przeskakuje na jednej nodze w stronę pudełka stojącego dalej. Woreczek może również leżeć na wierzchu stopy.

Ćwiczenie powtarzamy dla lewej i prawej nogi. Liczba woreczków uzależniona jest od możliwości dziecka.